

ივერიის

გაზეთი	ლიტრა	პენსი
12	10	6
11	9 50	5 50
10	9 75	4 75
9	8	3 50
8	7 25	2 75
7	6 50	1 50

ცალკე ნომერი — ერთი შუბრა

გაზეთის დასაყვებად და გრობი განცხადებათა დასაყვებად უნდა მიმართოს: თეოდორ რუდეკინს გვირაბი, ვაჟკაცი ქუჩა, თ. ვარსკვლავის ძეგლის მხარეს, ან გრუზინების სასახლეში, წყნარ-სახლის გამაყვებელ საზოგადოების განცხადებების სათავედ — ხანუკა ბენის სასახლეში, სასახლის ქუჩაზე.

დასი განცხადებათა: ჩველსავე სტრუქტურა რვა გავეყი.

1877—1890 **საბოლოო და სალიტერატურო გაზეთი** 1877—1890

ОТЪ КОНТОРЫ РЕДАКЦИИ

Всѣ объявления, происходящія извѣст Кавказской Области, принимаются исключительно въ центральной конторѣ объявленій бывш. Д. Метцл., въ Москвѣ, на Мясницкой, домъ Спиридонова.

სასწავლებელი და კანსონი

ი. რ. შრეგიაშვილის
 კვება, ნიკოლოზის ქუჩა, ვარსკვლავის ძეგლის მხარეს, თ. გრუზინების სასახლეში, № 21.
 ახსენებთ პაეშვებს კადეტის კორპუსისა, გიმნაზიისა და რეალურ სასწავლებლისათვის; აგრეთვე იუყანს პანსიონატებზე და კვებას სასწავლებლის შეიარაღების, დაწვრილებით პირობის შეტევათა თვით სასწავლებელში შეიძლება.

(18—12)

სამთარბო განცხადება

ვისაც ჰსურს ემსახუროს ქართულს სკოლას, მიპართოს პ. ე. ა. ახაშიძის ქარულს თეატრში დღის 10 საათიდან 12-მდე. (10—3)

ასალი ამბავი

* გუშინ, 10 ენკნისთვის, თიანეთში კაცების ჯარის აღლუმი იყო დანიშნული. აღლუმზე დასწრო კაცების შთავარ-მართებელი გენერალ

ფალაგონი

დროსა ბრწყინა
 შუბრებო
 II გამომავლი
 იგივე და გაყო
 შეხედეთ უფო
 დუკა. (სანდრო) სანდრო, გიგო მოდის. (წამოგადას.)
 თამ. მი... ღამრი ექვი... ჰი, ჰი, ჰი...
 გიგო. ჰაჰა; ჩემო სიმამრო, როგო გამხარებულხარა! ესა ქვეყნა შენია, — შენი თავი მთელ დღეაშიწის ხელში იყავა გონაო, — არა მამუ (მეუფაჰა).
 თამ. სიძე, სიძე... მოდი ერთი გაცოცხლო... შე... შეიღებ უფო საყვარლო... (ჩვეულებრივად).
 გიგო. შენი კონა, სიმამრო, მთელ სამობითა ღირს... ძალიან გეყურებოდა... მოსახლო მოვივიდოდა, — პური გაყიდე თუ ღირს...
 თამ. ფულის მეთრ რა მჯეკს... შენ ტოცხალი იყო... ჰი, ჰი, ჰი...
 გიგო. იოლონდ... დასხვითი, ბიჭო, რას უღებინებო დასხვითი, დასხვითი! — ჩვენ კინაზს უყურეთ, — სწორეთ ედებოდა გამოსული ნაგებოლა...
 დუკა. თვალს მუყურეთ, თვალს — სწორეთ კომონა, კომონა!

ლიან ამ თვის 14, 16 წიფას გავმზავრება სურამის გვირგვინის კურთხევაზე დასასწრებად.

* * * ტვილისში 6 ენკნისთვის დათქმის განუწყვეტელი წიგნები დაიწყო და ამის გამო სლოან ავირდა. მთიდან ჩამოსულნი ამბობენ, რომ მთაში ბეგრვან თოვლი მოვიდა. აქამდე სწორილი სიციხე იყო ქალაქში და ახლა უცხად გამოიკვალა პური, თან ისე ცუდი, რომ თბილის ტანსამოსი მოაქვებინა ყველას. სითბოს საზოგადო 6 ენკნისთვის 30 გრადუსი სიციხე იყო და ახლა უკვე 12 და 13 გრადუსზე მეტი სითბო აღარ არის.

* * * ბორჯომი: 9 სექტემბრის ამ თვისას ცამ ვალაო პირი და მას აქეთა შეუწყვეტლად სწვივს. ცხცხლი, რომელიც ასე დაზარალა აქაური მშვენიერი და მდიდარი ტყე სრულიად ჩაქრა, ჩაქრა ცხლი, როცა რვა ათას დღიურის საუკეთესო ტყის მავიერად ნაცარტუბა და დარბა მიწაზე. ამდენს უფლებების მიზნად მართო გველვას და ქარს არ ასახლებენ; ამბობენ, რომ ამ საქმეში კაცის ხელიც ერიაო. ასეთი კაცად ერთს მოსამსახურესაც ჰხადან. სოფ. დიდ-მიკოში 20-მდე გლეხი ამტკიცებდა, რომ მისწრეს ამ მსახურს, როცა იმის ცეცხლი გაჩნდებინა ტყეში და თითონ-კი გარბოდა. ზოგნი თვით ამ გლეხებსც ამბობდნენ ყველა

გიგო. აბა რას ამბობთ, კაცს ჯერ ღერი არ-კი დალუვია. შეხედეთ, — ეტაკი უხარდენსა ჰავის, — სხვათორა-ლე რასა ჰქვიან?
 თამ. თქვე ვიციბო! — (დგება და დაუმა) ეინ არი... მთერაო...
 გიგო. მაშ, მაშ მთერე მაგ ლეწირაკებს! (კეფს ხელს დაჭყრეს).
 თამ. აი თქვე წიწილეო... ლეწეობო... ქნუტებო... ეინ არი... მთერა-ლო? (დგება და დაუმა).
 გიგო. მთერე, მთერე, ჩემო სიმამრო, — გულს ნუ გაიტენ, შენ მხატი იყავი!
 დუკა. ეინ არი მთერალო, — აზიბაკით მოვივლით!
 სანდრო. კაცს რა უჭირს, — ქვა დარტყმულ ბატონთა ტროლკს!
 გიგო. რას ამბობთ — კაცი მართო-კი აიღებს ყარას; შეხედეთ, შეხედეთ — გულწრფილად იყურებამ გვირგვინი რა დადგა; ნუფე ერეკლეს მთვინეოდა.
 დუკა. ეა, მაშ, მაშ! გამოკრი-ლი ნუფე ერეკლეს — მთვინეო მთი. ხანს ხოლმე, — ნუფე ერეკლე ხო არ გაცოცხლებულიყო, — ეინ დადის თვლემში მშვენიერი ვეჯაკოა!
 სანდრო. იყნება გაცოცხლი, ნუფე, და არავის არაფერს ეუბნები?
 თამ. ჰი, ჰი, ჰი, — გვირგვინი მამო-ტით, გვირგვინი... ნუფე ერეკლე ვარ...
 გიგო. მართეთო, მართეთო! ხად არი — ხამარეოთი, აქ არა დაღერბობი?
 დუკა. (აიბუკს ვამთვალს ს. სანდროს.)
 თამ. შენ... როგორ...
 სოლო. ადგი, წადი შინ! — მამანე-მი რო არ იყო, მოგკლამდი... ადგი

ფერს, თქმა არ უნდა, მაშინვე ოქმი შედგინეს და გადასცეს გამოამბებელს, რომელიც საქმის გამოკრევის, რაღა თქმა უნდა, არ დაევიანებს. წიგნის-თან ერთად სწორილი სიციხე სდგას. ახლომხარეა მთები თოვლით არის დაფარული. საზაფხულოდ მოსულმა ხალხმა თვის საზაფხულო ბინისაკენ მიასურა. დღეს საღამოს უყანასწე-ლად გისმის მუსიკის ხმა „პარკო“ და მემრე ისიც თავს დაგვანებებს. ბო-რჯომში დაღებშილი სახე მიიღო: ქუჩები ტალახით არის ახელილი და აქიბუნელი.

ჰი-ამ თთვის, შუალამას, სამის საათის ნახევარზე, სამინლოდ იქნა მიწა. ამ წუთის ბორჯომში ეს იქ-სამედ იძირის მიწა. თუმცა მოვარა-კენი ვაგვეცლენ, სამაგიეროდ ვაღ-მობინდელ მთავრებში ვიციო ჩე-ნი დაბა: ქუჩა-ქუჩა, კარ და კარ, და-დან რუსები და ვამეცლენ-გამაეცლეს მოყვარებასა სობოვენ: ნიფეგროლის გუბერნიადან ვაღმობინდელნი ვართ, ყარსში უნდა წვიდეთ, საგზალი ფე-ლი შემოგვეცლად და გვიშველეთ, ხელი მოგვიმართეთ...

* * * გავ. „ნოე. ობოზ.“ ეს სწე-რენ გურჯაანიდან, რომ წარსულს კვი-რას, 2 სექტემბრს, მოკლეს ღამე თთვის დუქანში ხარჯის ამკრევი აღესანდრე ზარდაშვილი, მამ გურ-ჯაანის მამისიხოსისა. ბოროტ-მომ-ქმენი ვერ ვერ აღმოუჩენიათ.

თამ. მათან, მათათ... ჩემი გვირ-გვინი... ჰი, ჰი, ჰი...
 გიგო. მათა, მე დაგებურამ (გა-მამბარებს და სათათთან თავზე დასე-რავს ვამთვალს).
 თამ. ჰი, ჰი, ჰი... გიგო, შენთ-ვინ... თვლეთ მიხედებო... თვალ-ბას გიბოძებ...
 გიგო. რა ბედნიერი ვარ, ჩემო მემუ! (სხეში ჰქვამს შეკრებებს).
 თამ. ჰეით... ლუკა და სანდრო... ჩამახარებო... ჰი, ჰი, ჰი...
 დუკა. (ნუფე, ვამბატე, — რა, სანდრო, — რა არი, — რა უღმირი სანდრო... თა... (სანდროს)
 III გამომავლი
 იგო და სოლო
 გალეს, დიანახე, უფა მოვარდება გი-გოს, საულონი წავაგებს და ექვსი, სანდ-რო და ღამე ვამთვალს.
 სოლო. შე პარამხალი მოუკლო-ვი არ ვადამირებო, — ხანჯალი! (ჰეით იქამ ექვსი. გიგო გამოუსულდება და ებუკება. სოლო გამოუდგას, მაგრამ ვერ დაწევა და უყან დაბარუნებას).
 თამ. სანდრო და ლუკა ჩამახარ-ჩეთი... (გასუსეს)
 სოლო. (მოსდის ვამთვალს) ადგი, თამაზ, პილე ხანჯალი და სიციხელე მისწრაფე! — აბა, რა კაცი ხარ, რაბა ჰეგებრე? იალოაშვილი მასხარო გი-გო, — ვამე, ვამე! — ადგი, წადი შინ! — ეთ ქერ-ქემ შენთან ეცხობრება ადამანე!
 თამ. შენ... როგორ...
 სოლო. ადგი, წადი შინ! — მამანე-მი რო არ იყო, მოგკლამდი... ადგი

* * * „C.-Пет. Вѣд.“-ი ამბობს, რომ სასახლო რეორგანიზებზე უნდა შემოიღონ პენსიების მამონისტიკისა და კონსტრუქციისათვის. სრული პენ-სია, ჯამაგირის ოდენი, მოცემთა 25 წლის სასახლოებისთვის, თუ მამონის-ტი 50 წელს არის მიწვეული და კონსტრუქტორი — 55 წელსაო. ათის წლის სასახლოებისთვის — მეორეხელი დენის მშენებელთაგან, 15 წლისთ-ვის — ნახევარი, 20 წლისთვის ორი მესამედი და ოც წელზე ზევით — სამი მეოთხედი ჯამაგირისაო.

* * * გავ. „Кавказ“-ში ორი ამ-ბავია დაბეჭდილი, საქართველოს სამ-ხედრო გზაზე მომხდარი. 1 სექტემ-ბრს, ღამის 11 საათზე, მღვიმეთა და მღვიმის შუა ტელი ვაღმობინდელა, რომლითაც ერთის სომების სახლობა მოილოდა თურქე კავკაიდან ტფი-ლისში. ერთი ქალი მიხედ და მშვე-ბულა და ზოგი ბერი სხეში ვაღ-ცურებულა. იმეფ დღეს ანანურს და ფასანაურს შუა ვაღმობინდელა გი-გო ეტლი, რომლითაც ქნი ნეფესისა თვის ქალითა და ეფთო მოილოდა ტფილისშივე. დღეა ქალითორი ქვე-მოკლოიან. როდესაც გამოუყვანიო ეტლის ქვეშიდან, ორიგინი გულ-მშვენიერად იყოფიან. დღეს და-სახარებელი ჰქონია პირისახე და ფეხები. ყველაზე დიდი ქალი ყო-ფილა და მზედებული და ამ ქვად ისე წადი შინ, დიძინე, — გაიღმე და მთავალ თავი, — გორჩენის! — ადგი-მეთ-ქი! (ასუსეს)
 თამ. დიკარგე... შე... შე ვირო... როგორ შევიდოდა...
 სოლო. ადგი, ადგი! — სანამ ვიტი-რინ არი, წავაღებოთ, თორე მერე ხე-ლით წახალბეი ვამხედბო.
 თამ. დიკარგე... შე ვირო...
 სოლო. კარგი, გიცო! (წავაგებს იდგამს ხელს და მიჰყავს)
 თამ. (უბადასწავს) აი მინდა... შე ვირო... ადგი... უმამხნისა... ლო-თო...
 სოლო. ეთ დიდი ჩემის ბრალი შენ ხელში! — მინც ეტლა შინ არ წამოვალ, თუნდ სული ამოვიღო-ღეს!...
 თამ. (უბადასწავს) ბრაცო... პა-ცარ... (გაიყვანს)
 IV გამომავლი
 სოლო მარტო
 სენა რამდენი ხანი ცდილობა.
 სოლო. (მამოდას მამად) რა დღეს მოეცა ჩემი ჩემ დღეში მოვიტყობო, — თუ მებრუნებო შეილი მამანეს-ტე სამახარო ვახალბეი წადი დაი-მულუპ ოჯახი, ვაუტუდა სახელი! რას და ამბენ! ვერ ერთი შეილი ბეღ-ლოთი გამოუვიდეთ, დღე მამის უფო, ცოთანი, ლოთი, წუთის რისხე, — მერე მამა, გზა და კვლავ არეული ბე-ლოთი! სალომარო ეტლა ჩემ-და ვართ. მე შინ არა ვარ, მამანეს-ტე დასამხლებლათ იფეთათი მიღის ხა-ნლში და არი ესე. ვადირა პატროსა...

* ან. იუგოვი № 181, 182, 183, 184, 185, 189 და 190.

